

Να γίνωμε και μείς αληθινά φώτα - Της Σοφίας Μπεκρή

/ [Γνώμες](#)

Τους Πατέρες της Δ' Οικουμενικής Συνόδου τιμά η Εκκλησία μας την Ε' Κυριακή του Ματθαίου. Υμνεί και δοξολογεί «τας μυστικές σάλπιγγας του Πνεύματος, τα πάγχρυσα στόματα του Λόγου, τα μυρίπνοα άνθη του Παραδείσου» (Δοξαστικό). Οι θεοφόροι αυτοί Πατέρες διεκήρυξαν την μία υπόσταση του Θεού Λόγου «εν δύο φύσεσιν», αντικρούοντας έτσι τις αιρετικές δοξασίες των μονοφυσιτών, κυρίως δε του Ευτυχούς και του Διοσκούρου, που υποστήριζαν ότι η θεία φύση απορροφά την ανθρωπίνη.

- Γράφει η Σοφία Μπεκρή, φιλόλογος-θεολόγος

Εδογμάτισαν, λοιπόν, οι θεόφθογγοι κήρυκες ότι οι δύο φύσεις του Κυρίου ενώνονται στο πρόσωπό Του χωρίς χωρισμό της μιάς από την άλλη ή διαίρεση

(«αχωρίστως, αδιαιρέτως»), χωρίς σύγχυση, ανάμειξη, των δύο φύσεων («ασυγχύτως»), και, τέλος, χωρίς η θεία η η ανθρωπίνη φύση να υποστή καμμία τροπή η μεταβολή («ατρέπτως»). Με έναν λόγο, διετράνωσαν ότι ο Χριστός είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος.

Ήταν πράγματι πολύ δύσκολο να διατυπωθούν αυτές οι μεγάλες θεολογικές αλήθειες με ακρίβεια και σαφήνεια, ώστε να μην υπάρξει καμμία παραχάραξη του δόγματος, «χωρίς ιώτα εν η κεραία μία να παρέλθῃ» (Ματθ. ε' 18), αλλά και να μην χωράει καμμία αμφιβολία ότι διαφυλάσσεται «το πλήρωμα της αληθείας».

Οι Πατέρες κατώρθωσαν, ωστόσο, να πετύχουν σ' αυτήν την μεγάλη αποστολή, διότι, κατ' αρχάς, ήταν και παρέμεναν ενωμένοι με το «φως το αληθινό». Το γεγονός αυτό αποτελούσε την εγγύηση ότι δεν διεκήρυσσαν δικές των αλήθειες αλλά προέβαλλαν την μία και μοναδική αλήθεια, «της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας». Έτσι και μείς, με την σειρά μας, είμαστε βεβαιωμένοι ότι οι αποφάσεις των δεν ήταν κοινός λόγος, αλλά ο λόγος του Θεού που διατυπώθηκε με την χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Εξ άλλου, όλες οι αποφάσεις των Συνόδων ξεκινούσαν με την φράση: «Έδοξε τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ ἡμῖν». Χωρίς τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος οι Πατέρες δεν προχωρούσαν στις κοινές των αποφάσεις. Εφ' όσον παρέμεναν συνδεδεμένοι με την πηγή του φωτός, ελάμβαναν, συγχρόνως, και την χάρη του Αγίου Πνεύματος, διότι «φως ο Πατήρ, φως ο Υἱός, φως και το Ἅγιον Πνεῦμα». Ας μην έχωμε, συνεπώς, καμμία αμφιβολία ότι οι συνοδικές αποφάσεις ήταν ορθές, καθ' ότι υπήρξαν αποφάσεις αληθινά πνευματέμφορων ανθρώπων.

Έτσι, και το ευαγγελικό ανάγνωσμα της Κυριακής των Πατέρων της Δ' Οικουμενικής Συνόδου ξεκινάει με την φράση: «Υμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (ο.π. 14), με την οποία απευθύνεται ο Χριστός σε όλους ασφαλώς, τους πιστούς, τους βαπτισμένους στο όνομά Του και χαριτωμένους από το Πνεῦμα το Ἅγιο. Το φως, όμως, υπάρχει, για να φαίνεται «πάσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ» και όχι, για να κρύβεται «ὑπὸ τὸν μόδιον» (ο.π. 15). Φανερός ο υπαινιγμός του Κυρίου. Για να μπορῇ ο χριστιανός να φωτίζῃ, ἐπειδὴ ὁ ἴδιος εἶναι ἐτερόφωτος, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπικοινωνή με «τὸ αὐτοφῶς», τὸν Χριστό, γιὰ νὰ παίρνῃ καὶ νὰ δίνη φῶς. Αὐτὴ εἶναι ἡ διπλὴ τοῦ ἀποστολῆ, «φωτισθῆναι καὶ ὕστερον φωτίσαι», ὅπως λέει ὁ Γρηγόριος Θεολόγος.

Δύσκολη αποστολή και χωρίς την δυνατότητα επιλογής, στην πραγματικότητα. Ο αληθινά πιστός άνθρωπος χρειάζεται να φροντίζει και για τα δύο, πρωτίστως να μην διακόπη ο ίδιος την επαφή του με το καλῶδιο του φωτός και, στην συνέχεια, να σκορπίζει και σε άλλους τις αχτίνες των καλών του έργων, ώστε να τους οδηγή

και εκείνους στο φως.

Είναι τόσο πολλά και τόσο πυκνά τα σκοτάδια του κόσμου τούτου, ώστε εάν δεν διαθέτη ο πιστός ισχυρά φώτα πίστεως και αστραποβόλα έργα αγάπης, να μην διακρίνεται εύκολα μέσα στον ζόφο, πολύ δε περισσότερο να κινδυνεύη να βυθιστή και αυτός μέσα στα βαθιά σκοτάδια.

Για να μην γίνη, λοιπόν, «το φως το εν ημίν σκότος», και να γεμίση, έτσι, όλος ο κόσμος σκοτάδι (Ματθ., στ' 24), καλούμαστε, όσοι πιστοί, να ακολουθήσωμε την προτροπή του Κυρίου μας (ο. π. 16) και το παράδειγμα των Πατέρων, που δεν ευηρέστησαν απλώς στον Κύριο με την πίστη των, αλλά εργάστηκαν ως αληθινά φώτα μέσα στον κόσμο του σκότους, για να διαφωτίσουν και άλλους ανθρώπους, ώστε να διατηρηθούν και αυτοί μέσα στο φως του Χριστού, της ειρήνης και της αγάπης.

Ας παρακαλέσωμε και εμείς τον Χριστό, που είναι το φως το αληθινό, «το φωτίζουν και αγιάζουν πάντα άνθρωπον ερχόμενον εις τον κόσμον», να έλθη και να σκηνώση μέσα μας, να μας καθαρίση από κάθε κηλίδα και να μας χαρίση την ποθητή σωτηρία. Γένοιτο!

Πηγή: pemptousia.gr